



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Quæstio II. Quo modo mitiori post apostasiam à Fide juvari possit hic
Religiosus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62204)

bet autem potest rem suam, ubicunque illam repererit, vindicare, l. 17. §. differentia ff. de acquir. possess. & cuiuslibet permisum est personaliter sibi obstructum & fugitivum, v.g. servum, cui æquiparatur Religiosus, capere & retractare &c. ubicunque repererit, l. 1. §. perservum ff. eod. l. 2. l. 3. C. de serv. fugit. l. 1. C. ubi de causa status. l. 1. C. ubi de Curialib.

Oppones. Apostata ita sunt noxii & perniciosi Religioni, ut omnes Religiosi meritò gaudere possint, quòd huiusmodi dyscoli separati ab eorum consortio degant in sæculo, ideoq; nec requirendi nec retrahendi sunt, ne perturbent disciplinam domesticam, & bonum commune Monasterii labefactent; nam bonum commune præferendum est bono sin-

gulari apostata. Et hinc S. Bonav. in lib. quest. circa Regul. S. Francisci q. 14. de tali Religioso sic loquitur: si Deo permittente talis se ipsum eiecit, gratia sunt agenda Deo, non quia ille peccavit, sed quia oves suas à pestifera contagione liberavit: utinam abiciatur, qui vos conturbant, scilicet puritatem vestram, pacem, & sanam. Si sermo sit de tantæ malitiæ apostatas, ut perniciosi sint cæteris fratribus, atque ita vivant, ut ob gravia crimina atque incorrigibilitatem à Monasterio, si ibi existerent, ejiciendi essent, fateor, eos non requirendos, non retrahendos esse, atque de hoc casu intelligendum puto S. Bonaventuram: sed talis non est, quo de sermo, noster, vagabundus retento habitu Religiosus.

QUÆSTIO II.

Quo modo mitiori post apostasiam à Fide jurari possit hic Religiosus?

Reviter, duos mihi modos occurrere. Primum suppeditat Monacella in Append. p. 1. fol. 342. n. 3. ubi fert, Apostatas Regulares (nimirum, ut ego intelligo, qui defecerint à Religione tantum, vel etiam à Fide) qui dimisso habitu in terris hæreticorum vagantur, si redire cupiant, ad propriam tamen Religionem, à qua defecerunt, reverti reformident, à Sacra Pœnitentiaria, cui porrigi debent præces, dispensari,

iisque, factò verbò cum Sanctissimo, per Rescriptum indulgeri, ut invento benevolo receptore ad quamcunque aliam Religionem, & aliquando (quamvis rarò) etiam ad non claustralem, transire valeant ex Indulto Generali Innocentii XII. edito 1694. Ut nimirum alliciantur ad reditum in gremium Sanctæ Matris Ecclesiæ ac portum salutis inveniant, ut sæpe percipiunt.

Alterum suppeditat Clemens X.

qui ad exemplum Urbani VIII. laudatissimum in Bulla Jubilæi, A. 1675. celebrati singulare Beneficium Regularibus Apostatis concessit his verbis: ut studeamus... pietatis nostræ usque erga Regulares, Professionis suæ desertores, aperire, eosque ad Christi orile, suos videlicet cujuslibet Ordines, extra quos luporum rapacium insidiis, atque periculis expositi miserabiliter vagantur, quantum Divina Benignitas largiri dignabitur, ut ad salutarem vitam normam, quam amplexi fuerant, velut postliminio reversi vota sua Domino reddere studeant, revocare cupientes... auctoritate Apostolica tenore presentium misericorditer indulgemus, ac statuimus, & decernimus, ut Regulares Apostatæ, & Fugitivi, cujuscunque sint Ordinis, tam Mendicantium, quam non mendicantium &c. qui citra montes intra quatuor, ultra Montes vero intra octo menses à publicatione litterarum incipiendo, sua sponte ad suam quisque Religionem redierint, tunc poenarum ipsi propter apostasiam hujusmodi in-

stictarum, vel infligendarum remissionem, atque impunitatem assequantur. Ita tamen, ut debeant à suo quisque respectivè Superiore humiliter petere Absolutionem, & coram eo culpam fateri atque emendationem polliceri: & vice-versa Superior benigne illos teneatur ab hujusmodi poenis absolvere, & paterna charitate complecti. Vid. P. Jobat de Jubilæo c. 6. Appendic. II. qui hanc Bullam recitat, & utilibus quæstionibus illustrat & explicat. Si ergo hujusmodi Jubilæum, in quo dicta clausula ac beneficium pro Regularibus Apostatis continetur, facillima ostenditur ipsis via & complanatur ad redeundum, modò non desint amici, qui miseros de tanta gratia faciant ex Christiana Charitate certiores. Conveniens foret, ut & ipsi Superiores ad eam amplectendam suos filios prodigos paternè invitarent: ad quod fortè ipsos etiam obligat charitas & cura, quam erga suos gerere tenentur.

—•••••) o (•••••

•••

I 3

TITU-